28/03/2024

Οι απλωμένες παλάμες του Δημιουργού – Του Πρωτοπρεσβύτερου Γεωργίου Δορμπαράκη

/ Γνώμες

«Σταυρῷ παλάμας ἐξεπέτασας, τῆς ταθείσης πάλαι χειρός τοῦ Ἀδάμ, πρός τό τῆς γνώσεως φυτόν, ἀναιρῶν τό ἁμάρτημα, διά σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, Λόγε Θεοῦ ὑπεράγαθε» (ᾠδή γ΄Τριωδίου).

(Υπεράγαθε Λόγε Θεού, άπλωσες τις παλάμες Σου στον Σταυρό, διαγράφοντας έτσι το αμάρτημα του Αδάμ, όταν παλιά στον Παράδεισο άπλωσε εκείνος το χέρι στο δένδρο της γνώσης του καλού και του κακού. Διότι είσαι γεμάτος αγάπη για εμάς).

- Γράφει ο Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης

Ο άγιος υμνογράφος Ιωσήφ αναφέρεται στη λυτρωτική θυσία του Κυρίου πάνω στον Σταυρό. Όλη η ζωή του Κυρίου βεβαίως ήταν ένα Πάθος, όμως η αποκορύφωση ήλθε όταν «ἑκουσίᾳ βουλῇ» ανέβηκε στον Σταυρό. Ο Σταυρός περικλείει το μυστήριο της σωτηρίας του ανθρώπου, διότι εκεί ο Κύριος

«κατήργησε τόν τό κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοὐτέστιν τόν διάβολον». Στον Σταυρό δηλαδή ο πιστός με τη χάρη του Θεού δεν βλέπει έναν άνθρωπο που πάσχει, αλλά τον Θεό που πάσχει εν σαρκί σηκώνοντας την αμαρτία του σύμπαντος κόσμου, συνεπώς καταργώντας και καταπατώντας τον διάβολο και τον θάνατο. Ο Χριστός είναι «ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» κατά τη Γραφή, που θα πει ότι μετά τον Σταυρό δεν υπάρχει αμαρτία ασυγχώρητη – ο κάθε άνθρωπος αν μετανοήσει γίνεται μέτοχος, διά της πίστεως και της ενώσεώς του με τον Χριστό, της Βασιλείας του Θεού, αναπνέοντας πια τον αληθινό αέρα της ελευθερίας και της ζωής.

Κι ο άγιος υμνογράφος, αποκαλύπτοντας και το μέγεθος του ποιητικού του χαρίσματος, με ρωμαλέο πράγματι τρόπο προβαίνει στη σύνδεση: οι απλωμένες παλάμες του Χριστού πάνω στο Τίμιο Ξύλο, ήταν η πέραν κάθε ανθρώπινης φαντασίας απάντησή Του ως Δημιουργού στη μικρόψυχη, παράλογη και αδιανόητη ενέργεια του πρώτου δημιουργήματος: να απλώσει αυτός το χέρι σ’ αυτό που σήμαινε την ανυπακοή και την επιλογή του θανάτου του.

Το απλωμένο χέρι του ανθρώπου προς αμαρτία, τα απλωμένα χέρια του Δημιουργού προς σωτηρία. Το τραύμα και η θεραπεία. Αυτή ήταν η «τιμωρία» του ανθρώπου για την τραγικότητα της παρακοής του: να τον αγκαλιάσει ο Πατέρας του, αναλαμβάνοντας ο Ίδιος τις συνέπειες του εγκλήματός του. Η εικόνα ως ποιητική σύλληψη (που επαναλαμβάνεται και αλλού, όπως κάθε φορά στην ώρα στ΄: «Ὁ ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καί ὥρᾳ τῷ σταυρῷ προσηλώσας τήν ἐν τῷ παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδάμ ἁμαρτίαν…») είναι πράγματι μεγαλοφυής. Κι αξίζει να σημειώσουμε ότι εδώ ο υμνογράφος μας, στοιχώντας στη θεολογία της Αγίας Γραφής, μας δίνει και τη θεώρηση της ιστορίας από πλευράς χριστιανικής: όλα τα γεγονότα θεωρούνται ενοποιημένα. Δεν υπάρχει τίποτε τυχαίο. Γιατί πίσω από όλα, ως Δημιουργός, ως Προνοητής, ως Διακυβερνήτης είναι ο Τριαδικός Θεός και ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Ο Κύριος και της ιστορίας.

Πηγή: pemptousia.gr – pgdorbas.blogspot.com